

Sygn. akt I C 182/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSR Julita Preis

Protokolant: sekr. sąd. Małgorzata Beska

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2015 roku w Chełmnie

sprawy z powództwa K. R.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością Spółce komandytowej z siedzibą w P.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

orzeka:

I. Oddala powództwo.

II. Ustala , że koszty procesu w zakresie przez siebie poniesionym ponosi powód.

UZASADNIENIE

Powód K. R. w pozwie skierowanym przeciwko (...) Spółce z o.o. Spółce komandytowej w P. wniósł o:

- pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 13.11.2014 r. wydanego w sprawie o sygnaturze VI Nc – e (...) z powództwa (...) Spółki z o.o. Spółki komandytowej w P. przeciwko K. R.
- udzielenie powodowi zabezpieczenia powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego toczącego się pod sygnaturą akt Km 2260/15 przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Chełmnie M. G.
- zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania swego pozwu powód wskazał , że już po złożeniu skargi na czynności komornika - Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Chełmnie – M. G., prowadzącego postępowanie egzekucyjne na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 13.11.2014 r. wydanego w sprawie o sygnaturze VI Nc – (...) otrzymał od Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Chełmnie pismo zawierające :

- nakaz zapłaty Sądu Rejonowego Lublin-Zachód Wydziału VI Cywilnego w Lublinie z dnia 13.11.2014 r.,
- postanowienie Sądu Rejonowego Lublin-Zachód Wydziału VI Cywilnego w Lublinie z dnia 13.01.2015 r. o nadaniu klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 13.11.2014 r.,
- zajęcie wierzytelności z dnia 19.01.2015 r. przez ww. komornika,

- zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z dnia 19.01.2015 r. przez ww. komornika.

- wezwanie do zapłaty należności z dnia 19.01.2015 r. przez ww. komornika.

Wszystkie te pisma wskazują błędny adres powoda , który nie mieszka i nigdy nie mieszkał w Ś. przy ul. (...). Wynika stąd, iż pozwana uzyskała nakaz zapłaty przeciwko niewłaściwej osobie, aczkolwiek o tym samym imieniu i nazwisku, co powód. Ta będąca ewidentną pomyłką sytuacja tłumaczy także fakt dotychczasowego doręczania pism procesowych na adres w Ś. , gdzie być może zamieszkuje osoba o tym samym imieniu i nazwisku co powód . Powód nigdy nie zaciągał on żadnych zobowiązań u pozwanej. Fakt ten wyjaśnia zarazem, dlaczego powód w ogóle nie złożył sprzeciwu od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym z dnia 13.11.2014 r. Powód oświadcza, że wcześniej nie otrzymał żadnych dokumentów dotyczących tej sprawy , otrzymał je dopiero po złożeniu skargi na czynności komornika. Powód w dniu 27.02. 2015 r. dowiedział się o zajęciu należącego do niego rachunku bankowego w (...) Banku (...) o numerze (...). Postępowanie egzekucyjne prowadzone w tej sprawie jest bezprzedmiotowe, albowiem powód nigdy nie zaciągał żadnych zobowiązań u pozwanej. O tym, iż jest prowadzona względem niego egzekucja długu rzekomej pożyczki dowiedział się, gdy zamierzał pobrać pieniądze z rachunku bankowego. Wówczas też dowiedział się (ustnie od pracownika banku), że rzekomo zaciągnął pożyczkę w firmie (...), a także o sygnaturze sprawy komorniczej i kancelarii komorniczej prowadzącej egzekucję. Powód nie posiada żadnych dokumentów na zawarcie umowy pożyczki, bo nigdy umowy takiej nie zawierał z pozwaną, nie robił tego także drogą elektroniczną. Prowadzone przeciwko powodowi postępowanie egzekucyjne jest wynikiem pomyłki, ta zaś najprawdopodobniej jest efektem oszustwa polegającego na wyłudzeniu od pozwanej pieniędzy na nazwisko i nr PESEL powoda , o czym powód nie wiedział i wiedzieć nie mógł. Powód padł ofiarą oszustwa polegającego na wyłudzeniu drogą elektroniczną danych osobowych (imię i nazwisko oraz nr PESEL). W związku z tym zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego zostało skierowane do niewłaściwej osoby. Powód wskazał , że wartość przedmiotu sporu została ustalona na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1025 ze zm.) w oparciu o kwotę łączną do zapłaty widniejącą na nakazie zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 13.11.2014 r. (tj. 701,26 zł) powiększoną o koszty procesu (tj. 30,00 zł).

Pozwana (...) Spółka z o.o. Spółka komandytowa w P. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swego stanowiska pozwana wskazała , że strony łączyła umowa ramowa umowa pożyczki (dalej: (...)) zawarta w dniu 20.05.2014 r., na kwotę 500 zł wraz z odsetkami i kosztami udzielenia pożyczki. Przy zawarciu umowy powód wskazał m.in. swój numer rachunku bankowego, adres e-mail czy numer telefonu. Pozwana wykonała swoje zobowiązanie i przekazała powodowi kwotę pożyczki na wskazany przez niego numer bankowy.

Z uwagi na brak spłaty pożyczki w terminie tj. do dnia 03.06.2014 r., pozwana wielokrotnie wzywała powoda do zapłaty należności, także w sposób mailowy i telefoniczny. Ponieważ powód nie odpowiedział na żadne z wezwań strony pozwanej, pozwana wypowiedziała umowę na podstawie łączącej strony § 11 (...). Nakazem zapłaty z dnia 13.11.2014 r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód Wydział VI Cywilny w L. zasądził od K. R. na rzecz (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa kwotę 701,26 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu. Nakaz został doręczony K. R. pod adres korespondencyjny, wskazany przez niego przy zawarciu umowy (...). Z uwagi na brak złożonego przez strony sprzeciwu nakaz uprawomocnił się w dniu 11.01.2015 r. Wobec dalszego braku spłaty sprawa została skierowana do komornika.

Pozwana wskazała także , że dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli przyczyną zdarzeniem, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście. Zaprzeczenie pierwotnego istnienia obowiązku dłużnika lub uprawnienia wierzyciela określonych w tytule wykonawczym, jest zarzutem służącym zwalczaniu tytułów egzekucyjnych niekorzystających z powagi rzeczy osądzonej i zawisłości sporu. W judykaturze jednomyślnie podkreślono, że przedmiotem rozpoznania

w sprawie wszczętej powództwem opozycyjnym nie mogą być zdarzenia istniejące przed powstaniem tytułu korzystającego z powagi rzeczy osądzonej, gdyż wówczas jego uwzględnienie prowadziłoby do zanegowania tej powagi i zakwestionowania prawomocnych orzeczeń, co jest - ze względu na pryncypia procesowe - niedopuszczalne (vide: wyroki Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 1997 r., I CKN 83/97, z dnia 4 lutego 1998 r., II CKN 591/97, z dnia 16 września 1999 r., II CKN 475/98, z dnia 19 stycznia 1999 r., II CKN 188/98 lub z dnia 28 października 2004 r., V CK 140/04). Podobnie w myśl wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu (vide: wyrok z dnia 31.10.2013 r., sygn. akt I Aca 1041/13) w świetle art. 840 § 1 pkt 1 kpc zarzuty co do istnienia obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym mogą być podnoszone tylko w odniesieniu do tytułu egzekucyjnego niebędącego orzeczeniem sądu czyli np. aktu notarialnego lub bankowego tytułu egzekucyjnego. Natomiast nakaz zapłaty stanowi merytoryczne orzeczenie sądu, które nie zaskarżone w terminie zarzutami od nakazu zapłaty ma skutki prawomocnego wyroku (vide: art. 494 § 2 kpc). Nadto zdaniem Sądu Okręgowego w Szczecinie (vide: wyrok z dnia 26.06.2013 r., sygn. akt II Ca 1389/12) w wyroku z dnia 20 lutego 2013 roku (I Aca 1168/12, LEX nr 1311983) Sąd Apelacyjny w Łodzi w pełni przekonywająco wywiódł, że nie mogą być podstawą powództwa opozycyjnego zarzuty skierowane przeciwko orzeczeniu, zmierzające do zmiany jego treści. Przedmiotem rozpoznania w sprawie wszczętej powództwem opozycyjnym nie mogą być zdarzenia istniejące przed powstaniem tytułu korzystającego z powagi rzeczy osądzonej, gdyż wówczas jego uwzględnienie prowadziłoby do zanegowania tej powagi i zakwestionowania prawomocnych orzeczeń, co jest niedopuszczalne. Sąd rozpoznający powództwo opozycyjne jest bezwzględnie związany wyrokiem wydanym w sprawie między wierzycielem, a dłużnikiem co do ustalonego w sentencji obowiązku świadczenia. Podkreślenia wymaga, że przedmiotem rozpoznania w sprawie wszczętej powództwem opozycyjnym nie mogą być zdarzenia istniejące przed powstaniem tytułu korzystającego z powagi rzeczy osądzonej, gdyż wówczas jego uwzględnienie prowadziłoby do zanegowania tej powagi i zakwestionowania prawomocnych orzeczeń, co jest niedopuszczalne. Z tego względu, przy orzekaniu na podstawie art. 840 § 1 kpc gdy tytułem egzekucyjnym jest orzeczenie sądu należy uwzględnić jedynie zdarzenia, które nastąpiły po wydaniu tego wyroku (tak m.in. w wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20 lutego 2013r., sygn. akt I Aca 1168/12 oraz Sadu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 18 grudnia 2012r., sygn. akt I Aca 1215/12.). Pozwana wskazała, zatem, iż twierdzenia powoda, związane z faktem niezaciągnięcia przez niego pożyczki u pozwanego i braku wiedzy o zawartej między stronami umowie nie mieszczą się w ustawowym katalogu przesłanek, uzasadniających pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego. Powództwo opozycyjne umożliwia przeciwdziałanie egzekucji, jedynie tylko gdy już po powstaniu tytułu egzekucyjnego zaszły zdarzenia prowadzące do wygaśnięcia zobowiązania lub wskutek których zobowiązanie nie może być egzekwowane. W niniejszej sprawie powód nie zaprzecza zdarzeniom, na których oparto klauzulę wykonalności, lecz w istocie kwestionuje zasadność wydania nakazu zapłaty, któremu nadano klauzulę wykonalności i stwierdzonego w nim obowiązku świadczenia na rzecz pozwanego. Tymczasem konstrukcja przepisu dotyczącego powództwa opozycyjnego wyklucza taką możliwość w odniesieniu do tytułów egzekucyjnych pochodzących od Sądu. Przepis ten stanowi wprost, że kwestionować istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym można tylko w odniesieniu do tytułów nie pochodzących od sądu. Powód nie ma zatem żadnych podstaw, aby Sąd w niniejszej sprawie uwzględnił jego żądanie. Wobec powyższego powództwo winno zostać oddalone w całości jako nieuzasadnione.

Jedynie z ostrożności procesowej pozwana wskazała, iż powód skutecznie nie wykazał jakiejkolwiek okoliczności, która w świetle art. 840 kpc dawałaby podstawę do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego. Powód nie uczynił tym samym wymaganiom wskazanym w art. 6 kc., art. 232 kpc w związku z art. 840 kpc. W konsekwencji powód nie wykazał jakoby pozwanemu nie przysługiwała wierzytelność w wysokości 731,26 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu, którą obecnie od powoda egzekwuje, a co za tym idzie brak jest w niniejszym stanie faktycznym do uwzględnienia. Pozwana wskazała ponadto, że powód miał możliwość kwestionowania treści pozwu i orzeczenia na jego podstawie wydanego, z których to środków zaskarżenia jednak nie skorzystał.

Sąd ustalił co następuje :

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie dnia 13.11.2014 r. w sprawie o sygnaturze VI Nc – e (...) z powództwa (...) Spółki z o.o. Spółki komandytowej w P. przeciwko K. R. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał pozwanemu K. R., aby zapłacił powodowi w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu kwotę 701,26

zł , w tym kwotę 582,26 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 20.10.2014 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 30,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Nakaz zapłaty został doręczony na adres : K. R. , Ś. , ul. (...) w trybie art. 139 kpc. Postanowieniem z dnia 13.01.2015 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie nadał klauzulę wykonalności w/w nakazowi zapłaty.

dowód: - potwierdzone kopie nakazu zapłaty Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 13.11.2014 r. wydanego w sprawie o sygnaturze VI Nc – e (...) oraz postanowienia z dnia 13.01.2015 r. – k. 7 – 8

Na podstawie tytułu wykonawczego - nakazu zapłaty Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 13.11.2014 r. wydanego w sprawie o sygnaturze VI Nc – e (...) , zaopatrzonego w klauzulę wykonalności Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Chełmnie M. G. wszczął , na wniosek (...) Spółki z o.o. Spółki komandytowej w P. przeciwko K. R. postępowanie egzekucyjne Km 2260/15 . Jako adres dłużnika wierzyciel wskazał : Ś. , ul. (...) . W postępowaniu tym Komornik dokonał zajęcia jego rachunku bankowego nr (...) w (...) SA w W. . Wtedy K. R. dowiedział się o prowadzonej wobec niego egzekucji . K. R. od urodzenia zamieszkuje w W. , nigdy poza W. nie mieszkał. Rachunek w (...) SA w W. nr (...) jest jego jedynym rachunkiem.

dowód : - potwierdzone kopie zawiadomienia o wszczęciu egzekucji i wezwania do zapłaty należności – k. 12 -13.

- zeznania powoda – k. 57 – 58

- potwierdzenie zameldowania na pobyt stały – k.60

- zaświadczenie z systemu PESEL – k. 71

(...) Spółka z o.o. Spółka komandytowa w P. uzyskała z rachunku bankowego nr (...) wpłatę kwoty 1,00 zł od K. R. , (...)-(...) Ś. , ul. (...) jako potwierdzenie rejestracji i zgodę na umowę pożyczki Żyrafa pożyczki nr (...). Na rachunek bankowy nr (...) przesłała kwotę 500,00 zł.

Kierowane do K. R. przez (...) Spółkę z o.o. Spółkę komandytowej w P. pismo na adres Ś. , ul. (...), nadane dnia 25.08.2014 r. wróciło z adnotacją „ adresat nieznanym”

dowód : - wydruki z rachunku bankowego nr (...) - k. 35 – 36

- pismo nadane 24 .08.2014 r. – k.55

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentów zebranych w sprawie wyżej szczegółowo opisanych oraz na podstawie zeznań powoda K. R. (k. 57 – 58 akt) , którym Sąd dał wiarę , albowiem nie były one sprzeczne z pozostałymi dowodami zebranymi w sprawie.

Sąd zważył co następuje :

Powód K. R. domaga się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 13.11.2014 r. wydanego w sprawie o sygnaturze VI Nc – e (...) z powództwa (...) Spółki z o.o. Spółki komandytowej w P. przeciwko K. R..

Zgodnie z art. 840 § 1 kpc dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli:

1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;

2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które

nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie;

3) małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

Zgodnie więc z art. 840 § 1 pkt 1 kpc dłużnik może wytoczyć powództwo w celu pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, przez co w doktrynie rozumie się zaprzeczenie przez dłużnika obowiązkowi spełnienia na rzecz wierzyciela świadczenia objętego tytułem egzekucyjnym. Zdarzeniem, na którym oparto klauzulę wykonalności, jest tytuł egzekucyjny. W piśmiennictwie od dawna zwraca się uwagę, że należy odróżniać sytuacje, gdy tytuł egzekucyjny korzysta z powagi rzeczy osądzonej (orzeczenie sądu oraz orzeczenia zrównane z nim pod względem skutków) oraz gdy tytuł ten takiej cechy nie posiada. Dłużnik nie może w drodze tego powództwa zmierzać do wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia sądu stanowiącego tytuł egzekucyjny (por. m.in. wyrok SN z dnia 12 grudnia 1972 r., II PR 372/72, OSP 1973, z. 11, poz. 222, wyrok SN z dnia 26.07.2012 r. wydany w sprawie II CSK 760/11 , LEX nr 1215616 , uchwała SN z dnia 23.05.2012 r. wydana w sprawie III CZP 16/12 wraz uzasadnieniem OSNC 2012/11/129). Powództwo przeciwegzekucyjne nie może w żadnym wypadku kwestionować ani też nie uchyla powagi rzeczy osądzonej. W przedmiotowej sprawie tytułem egzekucyjnym był nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym , którego to dotyczy, przy uwzględnieniu art. 504 § 2 kpc cecha powagi rzeczy osądzonej. Nie jest zatem dopuszczalne jego wzruszenie na mocy art. 840 § 1 pkt 1 kpc w drodze kwestionowania istnienia obowiązku wynikającego z powyższego nakazu zapłaty , a takie są podstawy uzasadniające żądanie pozwu w niniejszej sprawie Z kolei artykuł 840 § 1 pkt 2 kpc stwarza podstawę do zwalczania tytułu wykonawczego w przypadku, gdy już po powstaniu tytułu egzekucyjnego zaszły zdarzenia prowadzące do wygaśnięcia zobowiązania lub zdarzenia, wskutek których zobowiązanie nie może być egzekwowane. Na podstawie regulacji materialnoprawnych w literaturze rozróżnia się zdarzenia zależne od woli stron (np. spełnienie świadczenia, potrącenie) oraz niezależne od woli stron (m.in. przedawnienie roszczenia, niemożność świadczenia wskutek okoliczności, za które dłużnik nie odpowiada). Omawiany przepis w odniesieniu do orzeczeń sądowych wprowadza prekluzję co do zdarzeń zaszłych przed zamknięciem rozprawy, a zatem zanim jeszcze takie orzeczenie formalnie zostało wydane.

Z powyższego wynika, że nie wszystkie zarzuty przeciwko tytułowi wykonawczemu dłużnika ma prawo podnosić w sprawie o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego. Zasady przewidziane w tym procesie stanowią uzupełnienie materialnego związania wyrokiem przewidzianego w art. 365 kpc. Z literalnego brzmienia wynika, że zobowiązany z tytułu wykonawczego nie ma możliwości kwestionować ustaleń faktycznych i prawnych poczynionych w postępowaniu, w którym tytuł wykonawczy został wydany. W przeciwnym wypadku sprawa o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego stanowiłaby niedopuszczalną kontynuację prawomocnie zakończonego już postępowania o zapłatę, gdyż sąd rozpoznający to postępowanie orzekałby o istnieniu obowiązku płatniczego na dzień wydania orzeczenia stwierdzającego zobowiązanie (czyli na dzień zamknięcia rozprawy), a nie na czas, w jakim dłużnik wystąpił z roszczeniem opartym na art. 840 kpc.

Tak więc Sąd podzielił stanowisko pozwanej, że w niniejszej sprawie, że brak było podstaw do wystąpienia przez powoda z powództwem o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego i do jego uwzględnienia, wobec czego Sąd w punkcie I orzeczenia powództwo jako niezasadne oddalił .

Należy nadmienić , że w sytuacji wskazanej przez powoda , a więc w sytuacji , gdy nie został mu skutecznie doręczony nakaz zapłaty z dnia 13.11.2014 r. , ponieważ nigdy nie zamieszkiwał on w Ś. powód może nadal bronić się i złożyć sprzeciw od w/w nakazu zapłaty . Zgodnie bowiem z art. art. 502 § 1 kpc , który na podstawie art. 505 ²⁸ ma zastosowanie także w elektronicznym postępowaniu upominawczym , sprzeciw od nakazu zapłaty należy złożyć w ciągu dwóch tygodni od doręczenia tego nakazu. Stosownie zaś do art. 139 § 1 kpc. w razie niemożności doręczenia pisma bezpośrednio adresatowi lub w sposób określony w art. 138 kpc , pismo przesłane za pośrednictwem operatora pocztowego należy złożyć w placówce pocztowej tego operatora, a doręczane w inny sposób - w urzędzie właściwej

gminy, a zawiadomienie o tym należy umieścić na drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej. Jednak podstawowym warunkiem skuteczności takiego zastępczego doręczenia jest, aby adresat mieszkał istotnie pod wskazanym adresem. Skoro pozwany nigdy nie mieszkał w Ś. przy ul. (...) to nakaz zapłaty nie został mu do tej skutecznie doręczony z Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie i tym samym nie rozpoczął się bieg termin do wniesienia sprzeciwu od tego nakazu zapłaty dla powoda K. R..

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie II sentencji orzeczenia , zgodnie z art.108 § 1 kpc , mając na uwadze art. 98 kpc , ustalając , że powód poniesie je we własnym zakresie .